

Resumé

Cílem této diplomové práce bylo zhodnocení odlišných forem párového soužití ve francouzském právním řádu s ohledem na princip rovnosti. Výběr Francie není náhodný, neboť francouzský zákonodárce tuto oblast od 90. let 20. století značně upravuje. Práce se soustředí na jednotlivé aspekty forem soužití, které je navzájem odlišují a dotvářejí tak jejich jedinečnou podobu. Práce dále posuzuje otázku, zdali by francouzský model byl vhodnou inspirací pro českého zákonodárce. Jedná se o aktuální téma se značným sociologickým přesahem, a proto se práce zaměřuje i na proměnu vnímání homosexuality ve francouzské společnosti. Práce se člení do 6 kapitol. Úvodní kapitola představuje základní institut rodinného práva, a to rodinu v historických a společenských souvislostech. Druhá kapitola se soustředí na dlouholeté snažení francouzských poslanců a nevládních organizací o přijetí právní úpravy stejnopohlavních párů. Třetí kapitola se zabývá občanským paktem solidarity a kohabitací. Občanský pakt solidarity je závazek dvou fyzických osob uspořádat jejich společný život. Na počátku značně kritizovaný institut byl značně modifikován reformou z roku 2006. Kohabitace představuje nesezdané soužití dvou osob, jež však má právní účinky. Pro oba instituty je pohlaví osob nepodstatné. Čtvrtá kapitola se ohlíží na dosavadní společenské změny, které s sebou přinesl PACS a nabízí východiska francouzského zákonodárce pro přijetí další úpravy. Pátá kapitola uvádí novou definici manželství. Od roku 2013 jej mohou uzavřít páry stejného i opačného pohlaví. Právní postavení párů však v řadě otázek zůstává nadále nerovné. Poslední kapitola předkládá vývoj situace v ČR, především představuje zákon o registrovaném partnerství. Nabízí srovnání mezi českou a francouzskou úpravou a de lege ferenda se zamýšlí nad budoucími kroky českého zákonodárce.